

Argument analyse av «Turismens McDonalds»

Turismens påvirkning på miljø og dens innvirkning på destinasjoner den berører, har blitt et økende tema i samfunnsdebatten. I den utleverte kronikken "Turismens McDonalds" tar forfatteren Bength Waldow et kritisk standpunkt mot cruiseindustrien. I denne teksten vil jeg analysere Waldows standpunkt, vurdere om det er normativt eller deskriptivt, og til slutt legge fram min egen mening og vurdering om bruken av argumentene.

Waldow argumenterer først for at cruiserederne blir søkkrike av å snylte på vår felles infrastruktur, ved å dra nytte av gunstige internasjonale skipfartsregler, som gjør at de kan unngå skatter og avgifter. Han trekker fram at passasjerer på cruiseskip slipper å betale moms, og at skipene bruker billig, miljøskadelig olje beskrevet som "asfaltlignende". Selv om han har prøvd å bygge opp argumentet sitt, mangler disse solid dokumentasjon, noe som svekker deres holdbarhet. Bruken av "asfaltlignende" ble kildehenvist, noe som øker holdbarheten, men leseren må fortsatt være kritisk.

Deretter argumenter han for at cruiseturistene er kun til plage for lokalbefolkningen og fortrenger andre turister, ved å oppfordre passasjerene til å bruke mest mulig penger om bord, og minst mulig på land. Han hevder også at cruiseskipene behandler Norge som et "geriatrisk Disneyland". Holdbarheten i argumentene svekkes igjen på mangel av data og kilder. Selv om metaforen styrker retorikken, kreves det faktiske eksempler for at det skal være overbevisende

Det siste argumentet er cruiseindustrien er basert på grov utnyttning av internasjonale regler. Waldow trekker da frem at havneavgiften i praksis går til tilrettelegging for enda flere plagsomme cruiseanløp. Det faktum at havneavgifter i praksis går til tilrettelegging for enda flere cruiseskip, kan anses som en indirekte byrde for samfunnet. Selv om dette øker argumentets relevans, svekkes holdbarheten på grunn av manglende kilder.

Etter å ha gått igjen Waldows argumenter mot cruiseindustrien, blir det klart at han tar et sterkt normativt standpunkt som kritiserer flere aspekter av denne formen for turisme. Jeg synes at

han hadde gode poenger med mange av sine argumenter, men det virker som om han ikke har et godt nok grunnlag for alt som han legger fram. Selv med mangel på dokumentasjon, føler jeg Waldow fortsatt fikk budskapet sitt ut der.